

2003:43

Motion av Ewa Samuelsson (kd) om införande av familjerådgivningspeng

I storstadens höga tempo lever många människor under hård press. Stressade barn och vuxna är effekten av en samhällsutveckling där de flesta barnfamiljer lever utan marginaler, såväl vad avser ekonomiska tillgångar som tid. Minutjakten och bristen på marginaler inverkar självfallet negativt på både barns och vuxnas livskvalitet. Fungerande familjer leder till färre separationer, mindre stress och magsår, mindre risk för drogmissbruk etc. Vi får aldrig det problemfria samhället, men utan fungerande hem och familjer, där vuxna tar ansvar för sig själva och sina barn, finns inte ens förutsättningar för att skapa den trygghet som motverkar både våldsbenägenhet och drogberoende.

Familjerådgivning är en viktig verksamhet inom kommunens ram. Den ska erbjuda rådgivning med fokus på parrelationer och vänder sig till gifta, sammanboende, särboende eller separerade. Efterfrågan på familjerådgivning har ökat drastiskt när det gäller unga par under 35 år. Det är positivt att de yngre efterfrågar hjälp tidigare då möjligheterna att ta till sig hjälp då bör vara större. I Stockholm har tillströmningen ökat med 20 procent de senaste tre åren. Tidigare erfarenheter visar att många par väntade allt för länge med att söka hjälp och att problemen då hade hunnit fördjupas.

Vänstermajoritetens syn på fristående alternativ och upphandlingar har slagit igenom också på familjerådgivningens verksamhet. Den intraprenad som verkat de senaste åren återförs nu tyvärr till socialtjänstnämnden i stället för att fler verksamma aktörer uppmuntras.

Staden skulle kunna ändra på detta och bidra till fler aktörer genom att upphandla familjerådgivningsverksamheter. Staden lever i dag inte upp till målet om högst tre veckors väntetid. För att minska kötiden bör staden tillåta olika familjerådgivare. Det finns flera privata familjerådgivningsföretag, som skulle kunna bidra med alternativa metoder, t.ex. förebyggande parutbildning och relationsvård. Familjer i kris behöver möta familjerådgivare som de känner förtroende för och känner sig trygga med.

Vi kristdemokrater vill därför att det ska finnas möjlighet att välja mellan flera olika rådgivare såväl stadens egna som andra alternativ för att kunna

möta familjers olika behov. Detta skulle enkelt kunna genomföras om staden införde en familjerådgivningspeng. Staden visar därigenom respekt för de enskilda familjerna och deras önskemål. Med fler alternativ skulle med all sannolikhet dessutom köerna till stadens egen familjerådgivning kortas ned.

Med hänvisning till ovanstående yrkar jag att

kommunfullmäktige utreder möjligheterna att införa en familjerådgivningspeng.

Stockholm den 22 december 2003

Ewa Samuelsson